

ସୁଦଶା ବ୍ରତ

ସୁଦଶା ବ୍ରତ

ଦମୟନ୍ତୀକର

ଶ୍ରୀ ସୁଦଶା ବ୍ରତ କଥା ଆରମ୍ଭ

ବନ୍ଦଇ ପରମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଜଗତ ତାରିଣୀ । ସମୁଦ୍ର ମନ୍ଥନୁ ଜାତ ହୋଇଲୁ
ତୁପୁଣି ।୧ । ତେଣୁ କରି ନାମ ହେଲା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣୀ । ବିଷୁକ ଘରଣୀ
ମାଗୋ ଅଚ୍ଚୁ କମଳିନୀ ।୨ । ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ ଦିନେ ଏମନ୍ତ ସମୟେ ।
ନାରଦ ମହିଷି ଇନ୍ଦ୍ର ଭୁବନେ ବିଜୟେ ।୩ । ଷଡ଼ ଅର୍ଘ୍ୟ ଦେଇ ଇନ୍ଦ୍ର ପାଦ
ପୂଜା କଲେ । ବସିବା ନିମନ୍ତେ ଦିବ୍ୟ ଆସନେକ ଦେଲେ ।୪ ।

ଇନ୍ଦ୍ର ଭବାତ

କେବଣ ବ୍ରତ କଲେ କେବଣ ଫଳପାଇ । ଘରଣୀ ପୁତ୍ର ଦୁହିତା
କେମନ୍ତେ ମିଳଇ ।୧ । ଏହା ମୋତେ ସଂକ୍ଷେପିଣ କହିବା ଗୋସାଇଁ ।
ତବ ମୁଖୁ ଶୁଣିଲେ ପ୍ରତେ ଯିବି ମୁହିଁ ।୨ ।

ନାରଦ ଭବାତ

ଶୁଣ ଏବେ ଇନ୍ଦ୍ର ସେହି ବ୍ରତର ମହିମା । ଯହିଁରେ ସନ୍ତୋଷ ହୁନ୍ତି
ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉମା ।୧ । ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ମଣ୍ଡଳରେ ତା'ର ଅବତୀ ନଗର । ତହିଁ

ବିଷ୍ଣୁ କର ବୋଲି ଅଟେ ଦ୍ଵିଜବର । ୧୨ । ତାହାର ଭାରିଯା ନାମ ଅଟେ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀବତୀ । ସେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବ୍ରତ ସର୍ବଦା କରନ୍ତି । ୧୩ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର
 ଦୟା ତେଣୁ ହେଲା ତା' ଉପରେ । ଅଚଳ ସମ୍ପତ୍ତି ଭୋଗ କରେ
 ମଞ୍ଚପୁରେ । ୧୪ । ଏଥି ଅନ୍ତରେ ଇନ୍ଦ୍ର ଶୁଣ ମନ ଦେଇ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ବ୍ରତ
 ତୋତେ କହିବା ବୁଝାଇ । ୧୫ । ମାଘ ମାସ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ଦଶମୀ ଗୁରୁବାର ।
 ଶ୍ରୀ ସୁଦଶାବ୍ରତ ଗୋଟି ପଡ଼େ ସେ ଦିନର । ୧୬ । ସେହି ଦିନ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଯେ
 ପ୍ରଭାତୁ ଉଠିଲା । ଏକବର୍ଷ ଗାଇର ଯେ ଗୋବର ଆଣିଲା । ୧୭ । ସୁସଞ୍ଚ
 କରି ଘର ଦୁଆର ଲିପିଲା । ନଦୀରେ ସ୍ନାନ କରିଣ ଘରକୁ ଅଇଲା । ୧୮ ।
 ତଣ୍ଡୁଳ ବାଟିଣ ଝୋଟି ଆଉରଣ କଲା । ଶ୍ରୀ ମରମା ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ସେ ସୁମରଣ
 କଲା । ୧୯ । ଦଶବର୍ଷ ମୂରୁଜରେ ପିତୁଳା ଲିପିଲା । ଦଶ ଯେ ପାଖୁଡ଼ା କରି
 ପଦ୍ମକେ ଲେଖିଲା । ୨୦ । ତହିଁର ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟକେ ସ୍ଥାପିଲା ।
 ଘଟର ଉପର ବ୍ରତ ଡାଳକ ଥୋଇଲା । ୨୧ । ନାରିକେଳ ଏକ ଗୋଟି
 ଘଟପରେ ଦେଲେ । ଦଶମୁଖୀ ଦୀପାବଳୀ ଜାଗର ଜାଲିଲେ । ୨୨ ।
 ଦଶଶୁଆ ଧଳା ସୁତେ ବ୍ରତକୁ ଭାଙ୍ଗିଲେ । ଗଉରୀ ନାମେଣ ବେତ ପାଖରେ
 ଥୋଇଲେ । ୨୩ । ଦଶମୁଷ୍ଟି ତଣ୍ଡୁଳ ସେ ଘଟ ପାଖେ ଦେଲେ । ବଦରି
 ଫଳ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଯେ ଦେଲେ । ୨୪ । ଉପରେ ଚନ୍ଦ୍ରାଚାପ ଋଦୁଆ
 ଚଣାଇଲେ । ଦଶ ମେଞ୍ଚା ହଳଦୀ ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣକୁସୁ ଦେଲେ । ୨୫ । ସିନ୍ଦୂର
 କଜଳ ନେଇ ଘଟପରେ ଦେଲେ । ଶ୍ରୀ ପରମା ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଯେ ସୁମରଣ
 କଲେ । ୨୬ । ଛେନାପଣା କଦଳୀ ଯେ ସରଘୁଡ଼ ଦେଲେ । ଦଶଗୋଟି
 ମଞ୍ଚା ଦେଇ ଆଗରେ ଥୋଇଲେ । ୨୭ । କପୁରରେ ଯୁକ୍ତ କରି ଆଣିଣ
 ବାଢ଼ିଲେ । କର୍ପୂରରେ ଯୁକ୍ତ କରି ଆଣିଣ ବାଢ଼ିଲେ । ନଇବେଦ୍ୟ ଦେଇ
 ପୁଣି କଥା ଯେ ଶୁଣିଲେ । ୨୮ । ଶ୍ରୀ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କି ସେ ସୁମରଣ କଲେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦଶ ନାମ ଧରି ବ୍ରତେ ଗଣ୍ଡି ଦେଲେ । ୨୯ । ପ୍ରଥମ ଗଣ୍ଡିର ନାମ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣୀ । ଦ୍ଵିତୀୟ ଗଣ୍ଡିର ନାମ ହେଲା କମଳିନୀ । ୩୦ । ତୃତୀୟ
 ଗଣ୍ଡିର ନାମ ଶ୍ରୀ ହରିହର ପ୍ରୀୟା । ଚତୁର୍ଥ ଗଣ୍ଡିର ନାମ ଅଟେ
 ପଦ୍ମାଳୟା । ୩୧ । ପଞ୍ଚମ ଗଣ୍ଡିର ନାମ ଅଟଇ କମଳା । ଷଷ୍ଠ ଗଣ୍ଡିର
 ନାମଟି ହୋଇଲା ଚଞ୍ଚଳା । ୩୨ । ସପ୍ତମ ଗଣ୍ଡିର ନାମ ଅଟେ ବିଦ୍ରୁସେନୀ ।
 ଅଷ୍ଟମ ଗଣ୍ଡିର ନାମ ସିନ୍ଦୂର ଦୁଲ୍ଲରୀ । ୩୩ । ନବମ ଗଣ୍ଡିର ନାମ ଦୁର୍ଗତୀ
 ନାଶିନୀ । ଦଶମ ଗଣ୍ଡିର ନାମ ବିଷ୍ଣୁ ପାଟରାଣୀ । ୩୪ । ଦଶନାମ ଧରିଣ
 ସେ ବ୍ରତ ଗଣ୍ଡି ଦେଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣୀ ବୋଲି ମନେ
 ସୁମରିଲେ । ୩୫ । ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଯେ ଅର୍ଘ୍ୟ ଦେଇ ବଦାପନା କଲେ । ନଦୀରୁ
 ଯେ ପାଣି ତୁମ୍ଭେ ଆଣିବାକୁ ଗଲେ । ୩୬ । ବ୍ରତ ହସ୍ତରୁ ଖସାଇ ଜଳରେ
 ରଖିଲେ । ଜଳ ଭିତରେ ଯାଇଣ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ପଶିଲେ । ୩୭ । ମାଂସ ମେଞ୍ଚା
 ପ୍ରୀୟ ପାଟବସ୍ୟ ଦିଶୁଥିଲା । ଚିଲପକ୍ଷୀ ଝାମ୍ପ ଦେଇ ବେଗେ
 ଘେନିଗଲା । ୩୮ । ସେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଜଳ ଘେନି କୁଳକୁ ଅଇଲା । ବ୍ରତ ନ
 ଦେଖିଣ ସେହୁ ବିସ୍ମୟ ହୋଇଲା । ୩୯ । ଝରି ଦିଗରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନିରେଖି
 ଚାହିଁଲା । ଦେଖିଲା ସେ ବ୍ରତ ଚିଲ ଘେନି ଯାଉଥିଲା । ୪୦ । ଚିଲ ପଛେ
 ପଛେ ସେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଗୋଡ଼ାଇଲା । ସେ ଚିଲ ଯାଇଣ ଏକ ବନସ୍ତେ
 ପଶିଲା । ୪୧ । ବ୍ରତ ନ ପାଇ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ବିକଳେ କାନ୍ଦିଲା । ଚିଲପକ୍ଷୀ
 ବନସ୍ତେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ୪୨ । ଏଥି ଅନନ୍ତରେ ଇନ୍ଦ୍ର ଶୁଣ ହେ
 ବୋଇଲା । ମୃଗୟା ବିନୋଦେ ନବ ବନସ୍ତକୁ ଗଲା । ୪୩ । ବ୍ରାହ୍ମଣୀ
 ରୋଦନ ରାଜା କର୍ଣ୍ଣେ ଯେ ଶୁଣିଲେ । ଏ ବନସ୍ତେ କେ କାନ୍ଦୁଛି ବୋଲିଣ
 ବୋଇଲା । ୪୪ । ସୈନିକ ସଖା ଘେନି ରାଜା ବିଜେ କରିଲେ । ବ୍ରାହ୍ମଣୀ
 ପାଖରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ । ୪୫ । କି ନିମନ୍ତେ କାନ୍ଦୁଅଛୁ ବୋଲିଣ

ବୋଇଲେ । ୩୬। ଏହା ଶୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଯେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ । ମୋହର ଦୁଃଖକୁ ବାବୁ ପାରିବ କି ଫେଡ଼ି । ୩୭। ନଳ ରାଜା ବୋଇଲେ ଯେ କି ଦୁଃଖ ତୋହର । ମୋ ଆଗେ କହିଲେ ତାହା କରିବଇଁ ଦୂର । ୩୮। ଏହା ଶୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଯେ ବୋଲଇ ଉତ୍ତର । ସତ୍ୟ କର ତୁମ୍ଭେ ରାଜା କହିବି ଛାମୁର । ୩୯। ବ୍ରାହ୍ମଣୀର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ରାଜା ସତ୍ୟ କଲେ । ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ମାଗ ତାହା ଦେବଇଁ ବୋଇଲେ । ୪୦। ଏହା ଶୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଯେ ହରଷ ହୋଇଲା । ମୋହର ସୁଦଶା ବ୍ରତ ଚିଲ ଘେନି ଗଲା । ୪୧। ତୁମ୍ଭର ଯେ ମହାଦେଇ ବ୍ରତ କରୁଛନ୍ତି । ସେହି ବ୍ରତ ଗୋଟି ତୁମ୍ଭେ ଦେବା ହେ ନୃପତି । ୪୨। ଏହାଶୁଣି ମହାରାଜା ସନମତ କଲେ । ବ୍ରାହ୍ମଣୀକୁ ଘେନି ନିଜ ରାଜ୍ୟେ ଚଳିଗଲେ । ୪୩। ବ୍ରାହ୍ମଣୀକୁ ସିଂହଦ୍ୱାରେ ବସାଇ ନୃପତି । ଅନ୍ତଃପୁରକୁ ଗମନ କରିଲେ ତତ୍ପତି । ୪୪। ରାଣୀକୁ ପାଇଣ ନଳ ରାଜା ଯେ କହିଲେ । ଆତ୍ମକୁ ଏକ ମାଗୁଣି ଦେବଇଁ ବୋଇଲେ । ୪୫। ଏହାଶୁଣି ମହାରାଣୀ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଗଲେ । ଆତ୍ମକୁ କିଏ ମିଳିବ ଦେବଇ ବୋଇଲେ । ୪୬। ନଳରାଜା ବୋଇଲେ ଗୋ ସତ୍ୟ ଏବେ କର । ତେବେ ମୁଁ କହିବି ସିନା ମାଗଣି ମୋହର । ୪୭। ଏହା ଶୁଣି ମହାଦେଇ ସତ୍ୟବାକ୍ୟ କଲେ । ଯେଇଛା ତୁମ୍ଭର ରାଜା ମାଗହୋ ବୋଇଲେ । ୪୮। ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ରାଜା ବୋଇଲେ ଉତ୍ତର । ଶ୍ରୀ ସୁଦଶା ବ୍ରତ ଗୋଟି ଦିଅ ଗୋ ତୁମ୍ଭର । ୪୯। ଏହା ଶୁଣି ମହାରାଣୀ ବିସ୍ମୟ ହୋଇଲେ । ଶ୍ରୀ ସୁଦଶାବ୍ରତ ଦେବା ନୁହଇଁ ବୋଇଲେ । ୫୦। ଏହି ବ୍ରତ ଗୋଟି ଅନ୍ୟକୁ ଯେ ନ ଦିଅନ୍ତି । ବ୍ରତ ଦେଲେ କଷ୍ଟରୁ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଛାଡ଼ିଯାନ୍ତି । ୫୧। ଦରିଦ୍ର ଭିକ୍ଷୁକ ବ୍ୟାଧିବନ୍ତ ଯେହୁ ହୋଇ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ବ୍ରତ ଏହି ଦେଇ ନ ପାରଇ । ୫୨। ଜଞ୍ଜାଳ କରିଣ ରାଜା ପୁନଶ୍ଚ ମାଗିଲେ । ହସ୍ତରୁ ଖସାଇ

ବ୍ରତ ରାଜା କରେ ଦେଲେ । ୫୩। ବ୍ରତ ପାଇ ମହାରାଜା ବେଗେ ଚଳିଗଲେ । ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ହସ୍ତରେ ବ୍ରତ ଦେଇଣ ଯେ ଦେଲେ । ୫୪। ବ୍ରତ ପାଇ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଯେ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲା । ରାଜାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ଷ କରି ନିଜ ପୁରେ ଗଲା । ୫୫। ସେ ବ୍ରତ ନେଇ କଥା ଦୁଧରେ ଧୋଇଲା । ଦଶଗୋଟି ମଶାକରି ପାଣି ଛଡ଼ାଇଲା । ୫୬। ଅପଣା ହସ୍ତରେ ନେଇ ବ୍ରତକୁ ବାନ୍ଧିଲେ । ମାରିଣ କରି ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଆନନ୍ଦେ ରହିଲେ । ୫୭। ନାରଦଙ୍କୁ ଝୁଇଁ ଇନ୍ଦ୍ର ପୁଣି ପୁଛାଇଲେ । ନଳରାଜାଙ୍କର କିଏ ହୋଇଲା ବୋଇଲେ । ୫୮। ନାରଦ ବୋଇଲେ ଶୁଣ ଇନ୍ଦ୍ର ମନ ଦେଇ । ନଳ ରାଜାଙ୍କ ବିପତ୍ତି ତତେ ଦେବା କହି । ୫୯। ଚରିଯିବା ଗୋରୁ ଆଉ ଘରକୁ ନଇଲେ । ଯୋଡ଼ିଲାର ଧନ ସବୁ ବାସୁକୀ ହରିଲେ । ୬୦। ଧାନ ଝଉଳ ତ ସବୁ ବସି ଯେ ଖାଇଲେ । ଶତ୍ରୁ ଆସିଣ ରାଜ୍ୟରେ ଉପଗତ ହେଲେ । ୬୧। ରାଜା ରାଣୀ ଅନ୍ନ ବସ୍ତ୍ର କିଛି ନ ପାଇଲେ । ରାଜାଙ୍କୁ ରାତ୍ରରେ କାଳ ପୁରୁଷ ଡାକିଲେ । ୬୨। ରାଜ୍ୟ ଛାଡ଼ିକରି ରାଜା ପଳାଉଣ ଯାଆ । ରାଜ୍ୟେ ଥିଲେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବୁ ନ ପନାହା । ୬୩। ଏହାଶୁଣି ନଳ ରାଜା ଚେତିଣ ଉଠିଲେ । ମହାଦେଇ ପାଶେ ଯାଇ ସକଳ କହିଲେ । ୬୪। ଝଲ ତୁମ୍ଭ ପିତାଘର ଯିବା ହେ ବୋଇଲେ । ଏହା ଶୁଣି ମହାଦେଇ ସନମତ କଲେ । ୬୫। ସତ୍ତାଚନ୍ଦ୍ର କୁମରକୁ ହକାରି ଆଣିଲେ । ଗୃହକୁ ଛାଡ଼ିଣ ବିଜେ ରାଜାରାଣୀ କଲେ । ୬୬। ପ୍ରଥମରେ ଯାଇ ଏକ ପୋଖରୀ ଦେଖିଲେ । ଏଠାରେ ସ୍ନାହାନ ରାଣୀ କରିବା ବୋଇଲେ । ୬୭। ଏଠାରେ ସ୍ନାହାନ କରି ଯେ କିଏ କରିବା । ପାଖରେ ତ କିଛି ନାହିଁ କଅଣ ଖାଇବା । ୬୮। ଏହା କହି ରାଣୀ ଜଳରେ ପଶିଲେ । ଝରୋଟି ଗଡ଼ିଣା ମାଛ ଧରିଣ ଆଣିଲେ । ୬୯। ଏହି ମାଛ ପୋଡ଼ି ରାଣୀ ରଖୁଥାଅ ନେଇ ।

ପାଖେ ଅଛି ଗ୍ରାମେ ଭିକ୍ଷା ମାଗିଣା ଆଣଇ । ୭୦ । ଏହା କହି ମହାରାଜା
 ବିଜେ କରିଗଲେ । ବିଷୁବର ପଣ୍ଡା ଘରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ । ୭୧ ।
 ଆତ୍ମକୁ ଭୋଜନ କିଛି ଦେବକି ବୋଇଲେ । ଏହା ଶୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଯେ
 ଅନ୍ନ ଆଣି ଦେଲେ । ୭୨ । ହରଷ ହୋଇ ରାଜା ଲେଉଟି ଅଇଲେ ।
 ଗୃହେ ପତ୍ନୀ ଘରେ ଅନ୍ନ ଦାନକୁ ଥୋଇଲେ । ୭୩ । ଝାମ୍ପ ଦେଇ କାକ
 ପଥା ଦାନ ଘେନିଗଲା । ତଳେ ପଡ଼ି ଅନ୍ନମାଟି ଧୁଳି ହୋଇଗଲା । ୭୪ ।
 ବିରସ ହୋଇଣ ରାଜା ସେଠାରୁ ଆସିଲେ । ଏହା ଦେଖି ମହାରାଣୀ
 ସ୍ତମ୍ଭାତୁତ ହେଲେ । ୭୫ । ଯେଉଁ ମାଛ ପୋଡ଼ି ରାଣୀ ରଖୁଥିଲେ ନେଇ,
 ସେହି ମାଛ ଜୀବପାଇ ଜଳେ ଗଲେତେଜ୍ । ୭୬ । ଆଚମିତ ହୋଇ
 ରାଣୀ କଲେକ କୁନ୍ଦନ । ପାଖେ ଆସି ମହାରାଜା ମିଳିଲେ ବହନ । ୭୭ ।
 ମହାରାଣୀ ଚୋଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଛାଡ଼ିଲେ ଆତ୍ମକୁ । ପୋଡ଼ା ମାଛନାବ ପାର
 ତେଜ୍‌ଲେ ଜଳକୁ । ୭୮ । ଏହା ଦେଖି ମହାରାଜା ବିସ୍ମୟ ହୋଇଲେ ।
 ଋଳ ଏଠାବରୁ ରାଜା ବୋଲିଣ ବୋଇଲେ । ୭୯ । ଏତେକହି ରାଜା
 ରାଣୀ ବିଜେ କରିଗଲେ । ବନସ୍ତ ଭିତରେ ଏକ ଦ୍ଵୀପ ଯେ
 ଦେଖିଲେ । ୮୦ । ସଭା ଚନ୍ଦ୍ର କୁମ୍ଭରକୁ କୋଳରେ ଧଇଲେ । ନଦୀ
 ପାର ହୋଇ ରାଜା ରାଣୀ ଯାଉଥିଲେ । ୮୧ । ଏମନ୍ତ ସମୟେ ଏକ
 କୁମ୍ଭୀର ମିଳିଲା । ସଭାଚନ୍ଦ୍ର କୁମ୍ଭରକୁ ତଡ଼ତେ ଗିଳିଲା । ୮୨ । ଏହା
 ଦେଖି ରାଜା ରାଣୀ ବେଗେ ପଳାଇଲେ । କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଯାଇଣ ଯେ
 ବନସ୍ତେ ପଶିଲେ । ୮୩ । ଭଙ୍ଗା ମନ୍ଦିର ଗୋଟାଏ ସେଠାରେ ଦେଖିଲେ ।
 ରାଜାରାଣୀ ସେ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ରହିଲେ । ୮୪ । ଅଳଙ୍କାର ଖୋଲିରାଣୀ
 ଆସ୍ତଲେ ବାନ୍ଧିଲେ । ସେହିଠାରେ ରାଜାରାଣୀ ଶ୍ରମେ ନିଦ୍ରା ଗଲେ । ୮୫ ।
 ସେ ମନ୍ଦିର କାନ୍ଥେ ଚିତ୍ରମୟୂର ଯେ ଥିଲା । ରାଣୀ ଅଳଙ୍କାରମାନ ସବୁ

ଗିଳିଦେଲା । ୮୬ । ରାଣୀଙ୍କ ନୟନେ କାଳନିଦ୍ରା ଯେ ଘାରିଲା । ରାଣୀଙ୍କ
 ନୟନେ କାଳନିଦ୍ରା ଯେ ଘାରିଲା । ରାଣୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ରାଜା ତହୁଁ
 ପଳାଇଲେ । ୮୭ । ସେଠାବରୁ ନଳରାଜା ଭ୍ରମି ଭ୍ରମି ଗଲା । ଭୀମରାଜା
 ରାଜ୍ୟେ ଯାଇଁ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲା । ୮୮ । ଭୀମରାଜା ଆଗରେ ସେ
 ଜଣାଇବେ ଯାଇ । ଆତ୍ମକୁ ରଖ ହେ ରାଜା କିଛି ପଣ ଦେଇ । ୮୯ ।
 କେଉଁ ଦେଶେ ଘର ପୁଣି କେଉଁ ଜାତି ଶୁଣ । କେଉଁ କେଉଁ ବିଦ୍ୟମାନ
 କରିଛ ସାଧନ । ୯୦ । ନଳ ରାଜାଙ୍କର ସୁପକାର ଥିଲି ମୁହିଁ, ଗଉରୀ
 ଶଉରୀ ବିଧି ରାଜଣୀ ନାଣଇଁ । ୯୧ । ଏହା ଶୁଣି ଭୀମରାଜା ହରଷ
 ହୋଇଲେ । ୯୨ । ଆଜ୍ଞା ପାଇ ନଳରାଜା ସନମତ କଲେ । ରୋଷେଇ
 ଶାଳରେ ଯାଇଁ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ । ୯୩ । ରାତ୍ର ପାହିଲାକୁ ରାଣୀ ନିଦ୍ରାକୁ
 ଛାଡ଼ିଲେ । ରାଜାଙ୍କୁ ନ ଦେଖି ରାଣୀ ଡାକ ଝରି ଦେଲେ । ୯୪ । ରାଜାଙ୍କୁ
 ନ ପାଇଁ ରାଣୀ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଗଲା । ଛନ୍ଦ ଛନ୍ଦ ହୋଇ ସେ ସ୍ଥାନରୁ
 ଚଳିଗଲା । ୯୫ । ବାଟେ ପରରି ପରରିଣ ଗଲା । ଭୀମାରାଜା ରାଜ୍ୟେ
 ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲା । ୯୬ । ଭୀମସେନ ଅନ୍ତଃପୁରେ ଯାଇଣ ମିଳିଲା ।
 ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ମାୟାରୁ ନିଜ ମାତା ନ ଚିହ୍ନିଲା । ୯୭ । ଦମୟନ୍ତୀ କହନ୍ତି ଯେ
 ମହାଦେଇପାଶ । ଭାତ ଲୁଗା ଦେଇ ରଖ ତୁମ୍ଭର ଉଆସ । ୯୮ । ନଳ
 ରାଜାଙ୍କର ଦାସୀ ହୋଇଥିଲି ମୁହିଁ । କର୍ମ ଅଭାଗ୍ୟରୁ ମୁହିଁ ସେଠାରୁ
 ଆସଇ । ୯୯ । ଏହା ଶୁଣି ମହାଦେଇ ହରଷ ହୋଇଲେ । ଆତ୍ମ ଅନ୍ତଃପୁରେ
 ଦାସୀ ହୋଇଥାଅ ଭଲେ । ୧୦୦ । ଏହା ଶୁଣି ଦମୟନ୍ତୀ ସନମତ କଲେ ।
 ନଳ ଦମୟନ୍ତୀ ଦୁହେଁ ସେଠାରେ ରହିଲେ । ୧୦୧ । ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ
 ଶୁଣ ଇନ୍ଦ୍ର ମନ ଦେଇ । ନଳ ରାଜାଙ୍କର ଶୁଭବାର୍ତ୍ତା ହେବା କହି । ୧୦୨ ।
 ଭାଦ୍ରମାସ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ଦ୍ଵାଦଶୀ ଗୁରୁବାର । ଶ୍ରୀ ସୁଭଦ୍ରା ବ୍ରତ ଗୋଟି ପଡ଼େ

ସେ ଦିନର । ୧୦୩ । ପାଟ ଜ୍ୟୋତିଷ ଯାଇ ରାଣୀଙ୍କୁ କହିଲା । କାଳୁରୁ
 ସୁଦଶା ବ୍ରତ ପଢ଼ୁଛି ବୋଲିଲା । ୧୦୪ । ଜ୍ୟୋତିଷଙ୍କୁ ଧନରତ୍ନ ଦେଇ
 ବିଦା କଲା । ଦାସୀମାନଙ୍କୁ ଡାକିଣ ବୁଝାଇ କହିଲା । ୧୦୫ । ପ୍ରଭାତରୁ
 ଉଠି ଦାସୀମାନେ ଚଳିଗଲେ । ଏକବର୍ଷ ଗାଇର ସେ ଗୋବର ଆଣିଲେ ।
 ୧୦୬ । ସୁସଞ୍ଚ କରିଣ ଘର ଦୁଆର ଲିପିଲେ । ନଦୀରେ ସ୍ନାନ କରିଣ
 ଘରକୁ ଆସିଲେ । ୧୦୭ । ତଣ୍ଡୁଳ ବାଟିଣ ଖୁଣ୍ଟିଆଳ ପଣାଦେଲେ ।
 ଏହା ଦେଖି ଦମୟନ୍ତୀ ରାଣୀଙ୍କୁ କହିଲେ । ୧୦୮ । ମହାରାଣୀ ମୋ ପ୍ରତି
 ଯଦି ଦୟା ହେବ । ଓଷାର ଉପକରଣ ଯେବେ ମୋତେ ଦେବ । ୧୦୯ ।
 ଶ୍ରୀ ସୁଦଶା ବ୍ରତଟିକୁ କରନ୍ତି କହିଲେ । ଏହାଶୁଣି ମହାଦେବ ସତ୍ୟୋଷ
 ହୋଇଲେ । ୧୧୦ । ବ୍ରତ ଯେବେ କର ଗୋ ବୋଇଲେ । ଦମୟନ୍ତୀ
 ଶୀଘ୍ର ସ୍ନାନ କରିଣ ଆସିଲେ । ୧୧୧ । ଅତି ଯତନରେ ନେଇ ଘଟିକେ
 ସ୍ଥାପିଲେ । ହଳଦୀ ଚନ୍ଦନ ନେଇ ଘଟପରେ ଦେଲେ । ୧୧୨ । ବ୍ରତ
 ତାଳ ଦେଇ ଦୀପମାନ ଲଗାଇଲେ । ଧୂପ ଦୀପ ନୈବେଦ୍ୟ ଯେ
 ଗନ୍ଧପୁଷ୍ପ ଦେଲେ । ୧୧୩ । ପୁରମଣ୍ଡା ଦଶଗୋଟି ଆଗରେ ଥୋଇଲେ ।
 ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ସୁମରି ସେଠାରେ ବସିଲେ । ୧୧୪ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦଶନାମ ଧରି
 ବ୍ରତେ ଗଣ୍ଠି ଦେଲେ । ଆସ ଆସ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ହୃଦେ ସୁମରିଲେ । ୧୧୫ ।
 ପ୍ରଥମ ଗଣ୍ଠିର ନାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣୀ । ଦ୍ଵିତୀୟ ଗଣ୍ଠିର ନାମ ହେଲା
 କମଳିନୀ । ୧୧୬ । ତୃତୀୟ ଗଣ୍ଠିର ନାମ ଶ୍ରୀ ହରିପ୍ରିୟା । ଚତୁର୍ଥ ଗଣ୍ଠିର
 ନାମ ଅଟେ ପଦ୍ମଲୟା । ୧୧୭ । ପଞ୍ଚମ ଗଣ୍ଠିର ନାମ ସିନ୍ଧୁର ଅଟଇ ।
 ଷଷ୍ଠ ଗଣ୍ଠିର ନାମ ଯେ ହୋଇଲା ବଞ୍ଚଳା । ୧୧୮ । ସପ୍ତମ ଗଣ୍ଠିର ନାମ
 ଅଟେ ବିଦ୍ଵସେନୀ । ଅଷ୍ଟମ ଗଣ୍ଠିର ନାମ ସିନ୍ଧୁର ଦୁଲ୍ଲଣୀ । ୧୧୯ । ନବମ
 ଗଣ୍ଠିର ନାମ ଦୁର୍ଗତି ନାଶିନୀ । ଦଶମ ଗଣ୍ଠିର ନାମ ବିଷ୍ଣୁ ପାଟରାଣୀ । ୧୨୦ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦଶ ନାମ ଧରି ବ୍ରତେ ଗଣ୍ଠି ଦେଲେ । ପରମାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ମନେ
 ସୁମରଣା କଲେ । ୧୨୧ । ଭୋଗରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମୋତେ ଅନୁଗ୍ରହ ହେଉ ।
 ପୁତ୍ର ଗେରଷ୍ଠ ଆବର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉ । ୧୨୨ । ଏସନ ଭାବନା କରି
 ମନେ ସୁମରିଲେ । ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରାଣୀଙ୍କୁ କହିଲେ । ୧୨୩ ।
 ଯାଅ ତୋର ପୁଅ ସ୍ଵାମୀ ପ୍ରାପତ ହୋଇବେ । ତୋର ହସ୍ତେ ଶତ୍ରୁମାନେ
 ନିପାତ ହୋଇବେ । ୧୨୪ । ନଳ ରାଜାଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସତ୍ୟୋଷ ହୋଇଲେ ।
 ଏଣେ ବଳ ରାଜାଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରୀ ବିରାଜିଲେ । ୧୨୫ । ଆମର ଯେ ମହାରାଜା
 କେଣେ ଚଳିଗଲେ । ରାଜ୍ୟର କାହାକୁ ରାଜା କରିବା ହୋଇଲେ । ୧୨୬ ।
 ଏହାଶୁଣି କେହି ବୋଲେ ହେବି ମୁଁ ରାଜନ । ଆଉ ବୋଲେ ମୁହିଁ ହେବି
 ନୃପରାଣ । ୧୨୭ । ଏହିପରି ପରସ୍ପରେ କରିଲେକ ଗୋଳ । ତହିଁ ସୁବୁଦ୍ଧି
 ନାମରେ ଥିଲା ମନ୍ତ୍ରୀବର । ୧୨୮ । ମନ୍ତ୍ରୀ କହେ ଆମ୍ଭ ରାଜା କେଉଁଠାରେ
 ଛନ୍ତି । ଆଉ ଜଣେ କେଉଁଠାରେ ହୋଇବ ନୃପତି । ୧୨୯ । ମନ୍ତ୍ରୀ ବୋଇଲେ
 ଶୁଣ ସର୍ବେ ମୋର ବିଚାର । ପଚହସ୍ତୀକୁ ମଣ୍ଡାଣ ଛାଡ଼ି ଯା ସଦୃର । ୧୩୦ ।
 ସୁବର୍ଣ୍ଣ କଳସେ ଗଙ୍ଗାଜଳ ଶିରେ ଦେଇ । ଛାଡ଼ିଦେବା ଯାହାପରେ
 ଭାଲିବ ଯେ ସେହି । ୧୩୧ । ତାହାକୁ ରାଜ୍ୟରେ ରାଜା କରିବାଟି ଜାଣ ।
 ପାଟହସ୍ତୀ ମଣି ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ତତକ୍ଷଣ । ୧୩୨ । ମନ୍ତ୍ରୀ ପୁରୋହିତ ସହ
 ସକଳ ଚଳିଲେ । ରାଜ୍ୟର ପରଜା ବୃହ ସର୍ବେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ୧୩୩ ।
 ନିଜ ଇଚ୍ଛାମତେ ହସ୍ତୀ ଦୁତଗାମୀ ହୋଇ । ଭୀମ ରାଜା ରାଜ୍ୟେ ପ୍ରବେଶିଲେ
 ହସ୍ତୀ ଯାଇ । ୧୩୪ । ପାଟହସ୍ତୀ ଯାଇ ନଳରାଜାଙ୍କୁ ଭେଟିଲା । ସୁବର୍ଣ୍ଣ
 କଳସ ଜଳ ଶିରରେ ଭାଲିଲା । ୧୩୫ । ରାଜାଙ୍କୁ ନେଇଣ ହସ୍ତୁ ପୃଷ୍ଠେ
 ବସାଇଲେ । ଜୟ ନଳରାଜା ବୋଲି ଉଚ୍ଚେ ଡାକ ଦେଲେ । ୧୩୬ ।
 ସେ ନଗ୍ରରେ ନର ନାରୀମାନେ ଦେଖୁଥିଲେ । ରାଜାଙ୍କ ଅଗ୍ରତେ ଯାଇ

ସମସ୍ତ କହିଲେ । ୧୩୭ । ଗୁପ୍ତ ନଳରାଜା ସୁପକାର ପଣେ ଥିଲେ । ଏଥି ଥିବାଯାଏ ତାକେହି ନ ଚିହ୍ନିଲେ । ୧୩୮ । ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟେ ପାତ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ସମସ୍ତେ ଅଇଲେ । ନଳରାଜାଙ୍କୁ ହସ୍ତୀର ପୂଷେ ବସାଇଲେ । ୧୩୯ । ଏହା ଶୁଣି ଭୀମ ରାଜା ହରଷ ହୋଇଲେ । ନଳରାଜାଙ୍କୁ ଗୌରବ କରି ଯେନିଗଲେ । ୧୪୦ । ଅନ୍ତପୁରେ ଦମୟନ୍ତୀ ରାଣୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲେ । ଏତ ଆମ ଦମୟନ୍ତୀ ଦୁହିତା ବୋଇଲେ । ୧୪୧ । କି ନିମନ୍ତେ ଏ ବିରୂପ ରୂପ ହୋଇଥିଲେ । ୧୪୨ । ଦମୟନ୍ତୀ ଏହା ପୁଣି ବୁଝାଇ କହିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦ୍ରୋହ କରିବାରୁ ରାଜ୍ୟେ ତଡ଼ାଇଲେ । ୧୪୩ । ବନସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ସଭାଚନ୍ଦ୍ରକୁ ହରାଇ । ମୋତେ ଛାଡ଼ିକରି ରାଜା ଗଲେକ ପଳାଇ । ୧୪୪ । ଏହା ଶୁଣି ମହାଦେଇ ରାଜାଙ୍କୁ କହନ୍ତି । ଆମ୍ଭ ଗୃହେ ଦମୟନ୍ତୀ ଝିଅ ରହିଛନ୍ତି । ୧୪୫ । ଭୀମରାଜା କହନ୍ତି ନଳ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହା ଦେଖୁ ରାଜାରାଣୀ ହରଷ ହୁଅନ୍ତି । ୧୪୬ । ଦମୟନ୍ତୀଙ୍କୁ ଧରିଣ ନଳ ପାଶେ ଗଲେ । ଦମୟନ୍ତୀଙ୍କୁ ଦେଖିଣ ନଳ ଖୁସି ହେଲେ । ୧୪୭ । ରାଜାରାଣୀଙ୍କ ପାଦତଳେ ପଡ଼ିଲେ । ମନବାଞ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ଚୋଲିଣ ବୋଇଲେ । ୧୪୮ । କିଛିଦିନ ନଳ ପୁଣି ସେଠାରେ ରହିଲେ । ଏହା ଦେଖୁ ରାଜାରାଣୀ ହରଷ ହୋଇଲେ । ୧୪୯ । ରାଜାଙ୍କ ଅଗ୍ରତେ ଯାଇଁ ନଳ ଜଣାଇଲେ । ନିଜ ରାଜ୍ୟେ ଯିବୁ ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା ହୋଇଲେ । ୧୫୦ । ବିଧିମତେ ସନମାନ ନଳରାଜାଙ୍କୁ ଯେ କଲେ । ପାତ୍ର ପାତ୍ରାୟର ରାଜା ଯେ ପିନ୍ଧିଲେ । ୧୫୧ । ନାନା ଅଳଙ୍କାର ଦେଇ ଭୂଷଣ କରିଲେ । ବିନୟ ହୋଇଣ ରାଣୀ ମାତାଙ୍କୁ କହିଲେ । ୧୫୨ । ଦୟା ରଖିବ ପିତା ମାତାଙ୍କୁ କହିଲେ । ଆଶୀର୍ଷ କଲ୍ୟାଣ କରି ବିନୟ ହୋଇଲେ । ୧୫୩ । ଋତୁ ହାୟୋଳରେ ନେଇ ବିଜେ କରାଇଲେ । ବିନୟ ହୋଇଣ ରାଣୀ ଦାସୀଙ୍କୁ

କହିଲେ । ୧୫୪ । ଏହି ସ୍ନେହ ସଦା ରଖୁଥିବ ପ୍ରଜାମାନେ । ବିଦାୟ ଦିଅ ଯାଉଛି ନିଜ କର୍ମ ସୁଲେ । ୧୫୫ । ଶୁଭବେଳେ ରାଜାରାଣୀ ରାଜ୍ୟକୁ ଗମିଲେ । ପାତ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ସର୍ବେ ସଙ୍ଗେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ୧୫୬ । ଶଙ୍କ ଶବଦରେ ରାଜ୍ୟ କମ୍ପାଇଲେ । ଶୁଭ ଅନୁକୁଳ ଧରି ବାହାର ହୋଇଲେ । ୧୫୭ । କିଛି ଦୂର ଗଲା ପରେ ମନ୍ଦିର ଭେଟିଲେ । ଜୟ ଶଙ୍ଖ ବାର ଶବ୍ଦ ତୁରୀ ବଜାଇଲେ । ୧୫୮ । ଯେଉଁ ମୟୂରଟି ରାଣୀ ମାଳା ଗିଳିଥିଲା । ରାଜାରାଣୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଣ ଉଦ୍‌ଗାରିଣ ଦେଲା । ୧୫୯ । ଅଳଙ୍କାର ପାଇ ରାଣୀ ହରଷ ହୋଇଲେ । ସୁରଦେବ ରାଣୀ ଶାପମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ । ୧୬୦ । ଏଠାବରୁ ପାତ୍ରମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ବିଦାକଲେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଅ ଭଲେ ଆମ୍ଭେ ଯିବୁ ଭଲେ । ୧୬୧ । ସେଠାବରୁ ପାତ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ବିଦାୟ ହୋଇଲେ । ରାଜାରାଣୀ ବହୁତ ଆଶିଷ ବାହୁଲେ । ୧୬୨ । ହସ୍ତୀପୂଷେ ବସି ରାଜାରାଣୀ ଝଲିଗଲେ । ବନସ୍ତ କନ୍ଦରେ ନଦୀ ନିକଟେ ମିଳିଲେ । ୧୬୩ । ଶଙ୍ଖଧ୍ୱନି ଶବଦରେ ନଦୀ କମ୍ପିଗଲା । ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଣ କୁମ୍ଭୀର ତଡ଼ଡି ଆସିଲା । ୧୬୪ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସଭାଚନ୍ଦ୍ର ଉଦ୍‌ଗାରିଲା । ଏ ଜନ୍ମରୁ ମୋତେମୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ ବୋଇଲା । ୧୬୫ । ପୁତ୍ରକୁ ପାଇଣ ରାଣୀ ହରଷ ହୋଇଲେ । ଶୁଭ ଦେବରାଜ୍ୟ ଶାପୁ ମୁକ୍ତ ହୁଅ ଭଲେ । ୧୬୬ । ସଭାଚନ୍ଦ୍ରକୁ ନେଇଣ କୋଳେ ବସାଇଲେ । ସେଠାରୁ ରାଜାରାଣୀ ସୁଖରେ ଚଳିଲେ । ୧୬୭ । ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ନଳକୁ ଯେ ସୁଦୟା କରିଲେ । ବେତାଳମାନଙ୍କୁ ତାକି ତହୁଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ୧୬୮ । ରାଜାଙ୍କ ଭଣ୍ଡାର ସର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଆସ । ପୂର୍ଣ୍ଣକର ଆସି କହିବଟି ବସ । ୧୬୯ । ଏହା ଶୁଣି ବେତାଳ ଯେ ଶାପୁ ଚଳିଗଲେ । ନଳରାଜାଙ୍କ ଭଣ୍ଡାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଲେ । ୧୭୦ । ଲେଉଟିଣ ଆସି ଲକ୍ଷ୍ମୀ

୧୨ ----- ସୁଦଶା ବ୍ରତ

ପାଶେ ଜଣାଗଲେ । ଭଣ୍ଡାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଣିଣ ସନ୍ତୋଷ ହୋଇଲେ । ୧୨୧ ।
 ଏ ସମୟେ ନଳରାଜା ରାଜ୍ୟେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସିଂହ ଦରଜେ ପହଞ୍ଚି ହରଷ
 ହୋଇଲେ । ୧୨୨ । ରାଜାରାଣୀ ପାତ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଦେଖୁ ଧାଇଁଗଲେ ।
 ସମାରୋହେ ପାଦତଳେ ସର୍ବେ ଲେଉଟିଲେ । ୧୨୩ । ରାଜାରାଣୀ
 ପାତ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଦେଖୁ ଧାଇଁଗଲେ । ସମାରୋହେ ପାଦତଳେ ସର୍ବେ
 ଲେଉଟିଲେ । ୧୨୩ । ଉଠ ସର୍ବ ରାଜାରାଣୀ ଏମନ୍ତ କହିଲେ । ଯେ
 ଯାହାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସର୍ବେ ଲିପ୍ତ ହେଲେ । ୧୨୪ । ଅଭିଷେକର ଯୋଗାଡ଼
 ମନ୍ତ୍ରୀ କରାଇଲେ । ଶୁଭବେଳେ ରାଜାରାଣୀ ଅଭିଷେକ ହେଲେ । ୧୨୫ ।
 ବାଦ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ ରାଜ୍ୟ ଆନନ୍ଦ କରିଲେ । ନଗ୍ର ବୁଲି ବୁଲି ରାଜା ବହୁ
 ଧନ ଦେଲେ । ୧୨୬ । ଆନନ୍ଦ ହୋଇଣ ରାଜା ପ୍ରଜାକୁ ପାଳିଲେ ।
 ରାଜା ପ୍ରଜା ଆନନ୍ଦରେ ସନ୍ତୋଷ ଲଗିଲେ । ୧୨୭ । ଏହାପରେ ଶ୍ରୀ
 ସୁଦଶା ବ୍ରତ ହିଁ ପଢ଼ିଲା । ବ୍ରତ କରିବାକୁ ରାଣୀ ରାଜାକୁ କହିଲା । ୧୨୮ ।
 ଏମନ୍ତ ଏ ବ୍ରତ ବୋଲି ଇନ୍ଦ୍ରକୁ କହନ୍ତେ । ଇନ୍ଦ୍ର ସହିତରେ ଶତା ଏ ବ୍ରତ
 କରନ୍ତେ । ୧୨୯ । ନାରଦ ରଷିକଠାରୁ କଥାକୁ ଶୁଣିଲେ । ବ୍ରତକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 କରି ଦକ୍ଷିଣାକୁ ଦେଲେ । ୧୩୦ । ଦକ୍ଷିଣା ପାଇଣ ନାରଦ ବିଜେ
 କରିଗଲେ । ଏ ବିଧିରେ ନର ନାରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀବ୍ରତ କଲେ । ୧୩୧ । ଯେଉଁ
 ନର ନାରୀ ଏହି ବ୍ରତକୁ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କ କାନ୍ଧରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ କେବେ ନ
 ଛାଡ଼ନ୍ତି । ୧୩୨ । ଏଣ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ପାଦେ ଆଉ ମୋର ମତି । ସଦା
 ଜୟେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣେ ହେ ସୁଦଶା ବ୍ରତଟି । ୧୩୩ ।

ଇତି ଶ୍ରୀ ସୁଦଶା ବ୍ରତ ସଦା ଜୟେ ।

- ସମାପ୍ତ -